

[Arbejds- og socialministeren.]

Som begrundelse for, at forslaget om en udvidelse af erhvervsvejledningens område efter disse retningslinier fremsættes nu, kan det anføres, at de erfaringer, man har indvundet under forsøgsordningens beståen, har vist, at der ikke skønnes at kunne rettes væsentlige indvendinger imod en erhvervsvejledning i overensstemmelse med disse, i embedsmandsbetænkningen angivne linier.

Jer kan herved nævne, at også udvalgets beregninger vedrørende udgifterne ved en erhvervsvejledning synes at ville holde nogenlunde stik. Som det er anført i bemærkningerne, kan et helt nøjagtigt udgiftstal ved en landsomfattende erhvervsvejledning ikke angives på nærværende tidspunkt, men efter de seneste af arbejdsdirektoratet foretagne beregninger er udgifterne ved gennemførelsen af en sådan almindelig erhvervsvejledningsordning anslået til ialt ca. 900 000 kr. om året for anvisningskontorerens vedkommende, af hvilket beløb halvdelen, eller ca. 450 000 kr. om året, vil komme til at hvile på statskassen. Hertil kommer en merudgift for arbejdsdirektoratet på 30 000—40 000 kr. årlig, hvorhos der bliver spørgsmål om visse etableringsudgifter samt om eventuelle udgifter i forbindelse med en ordning af adgangen til at foretage psykotekniske prøver.

Det kan dernæst anføres, at forsøgene har vist, at der blandt de unge er et betydeligt behov for at erholde oplysninger om de hensyn, der bør tages ved valget af et erhverv.

Ifølge det af arbejdsdirektoratet tilvebragte materiale har således i tidsrummet 1. juli 1950—30. juni 1951 den generelle erhvervsoplysning — der meddeles eleverne i skolernes afgangsklasser — indenfor forsøgskontorerne, bortset fra centralarbejdsanvisningskontoret i København, omfattet ca. 62 pct. af de afgående skoleelever, og af de således orienterede elever har ca. 40 pct. henvendt sig til anvisningskontorerne om individuel erhvervsrådgivning. En betragtning af forsøgsperioden som helhed giver udtryk for en jævn stigning af interessen for erhvervsrådgivningen. Dette har iøvrigt bl. a. givet sig udslag i stærke ønsker om erhvervsvejledningsordninger udenfor de hidtidige forsøgsområder samt gennem oprettelsen af forskelligartede erhvervsvejledningsorganer landet over, som arbejder ud-

fra forskellige interesser og med forskellig sagkundskab.

Det synes herefter ikke rimeligt, at adgangen til at erholde erhvervsvejledende oplysninger efter de linier, som man gennem embedsmandsudvalgets og ungdomskommissionens overvejelser og den etablerede forsøgsordning har fundet frem til, fortsat er begrænset til enkelte forsåvidt tilfældige områder af landet.

Hertil kommer, at det forhold, at den offentlige erhvervsvejledning stadig har forsøgets karakter, i nogen grad svækker den stabilitet, navnlig med hensyn til medarbejderstaben, som må ønskes på et område, hvor netop personellens erfaringer er af betydelig vægt.

Som det fremgår af forslagens § 9, er det tanken, at loven skal optages til revision, efter at ordningen har virket i nogle år. I alle tilfælde for tiden, indtil en sådan revision sker, er det dernæst fundet hensigtsmæssigt, at et samlende organ, der repræsenterer de i betragtning kommende interesser, står til rådighed ved forslagens nærmere gennemførelse. Det er derfor i § 8 foreslået, at arbejds- og socialministeren nedsætter et udvalg med en repræsentation som lige nævnt, der skal følge tilrettelæggelsen af erhvervsvejledningen, og som i spørgsmål herom skal være rådgivende for ministeren.

I denne forbindelse kan jeg nævne, at Danske Kvinders Nationalråd overfor ministeriet har foreslået, at nationalrådet bliver særligt repræsenteret i dette udvalg, idet det er gjort gældende, at der er særlige hensyn at varetage vedrørende erhvervsvejledningen af kvinder, og jeg er for mit vedkommende rede til at drøfte dette spørgsmål i det udvalg, som det høje ting antagelig vil nedsætte til behandling af lovforslaget.

Ud fra de hensyn, som jeg har berørt i det foregående, har regeringen fundet, at tiden nu er inde til at søge tilvebragt et grundlag for en landsomfattende erhvervsvejledning; i forventningen om, at man derigenem vil styrke arbejdsanvisningen i dens bestræbelser for at bringe arbejdskraften og arbejdsmulighederne sammen, og ud fra ønsket om, at en sådan almindelig erhvervsvejledningsordning vil have væsentlig betydning for sikringen af, at arbejdskraften i videst muligt omfang får den rigtige placering på arbejdsmarkedet, såvel til gavn for de arbejdssøgende selv som for arbejds-